

Gród w Gnieźnie i jego mieszkańcy

Za panowania pierwszych Piastów funkcje książęcych siedzib pełniły między innymi Poznań i Ostrów Lednicki. Jednym z głównych grodów piastowskich było również Gniezno. Leżało ono na wzgórzu otoczonym jeziorami i strumieniami. Dzięki temu miało doskonałą naturalną ochronę przed najazdami wrogich wojsk.

PRACA Z INFOGRAFIKĄ

1. Wyjaśnij, dlaczego gnieźnieński gród był trudny do zdobycia.
2. Odpowiedz, kto zamieszkiwał podgródzie.
- ★ 3. Podaj nazwę wzgórza, na którym wzniesiono gród z siedzibą książęcą. W tym celu skorzystaj z dostępnych źródeł.

Wał obronny tworzyła ziemno-drewniana konstrukcja, która otaczała gród i chroniła go przed atakami nieprzyjaciół.

Chłopi mieszkali w pobliżu grodu, zajmowali się uprawą ziemi i hodowlą zwierząt. Byli najliczniejszą grupą poddanych w państwie Mieszka I.

Podgródzie miało własny wał obronny i bramę. Zamieszkiwali je głównie rzemieślnicy i kupcy.

Kościół był miejscem modlitwy. Jako budynek wzniesiony z kamienia pełnił także funkcje obronne.

Siedziba księcia mieściła się w głównej części grodu. Oprócz kościoła była jedyną kamienną budowlą. Mieszkał tu książę wraz z rodziną.

Brama z wieżą obronną strzegła wjazdu do grodu.

Rzemieślnicy wytwarzali między innymi naczynia, odzież, ozdoby i broń, a nawet instrumenty muzyczne. Ich warsztaty znajdowały się najczęściej na podgrodziu.

Kupcy sprzedawali swoje towary podczas targów odbywających się na podgrodziu. W handlu używali między innymi wag, aby dokładnie odmierzać ilość sprzedawanego towaru.

Książę ustanawiał prawa w państwie i był głównym sędzią. Mieszko I i Bolesław Chrobry spędzali wiele czasu poza Gnieznem – wraz ze swoim dworem objeżdżali państwo, by doglądać jego spraw.

Wojowie strzegli bezpieczeństwa grodu i okolicznych ziem. Aby zachować gotowość do walki, dbali o sprawność fizyczną. Uprawiali zapasy i ćwiczyli strzelanie z łuku.

■ Obowiązki mieszkańców państwa

W czasach pierwszych Piastów państwo traktowane było przez władców jak ich własność. Książę był najwyższym sędzią i wodzem. Poddani byli zobowiązani do posłuszeństwa i przestrzegania **prawa książęcego**. Musieli zatem płacić **daniny** i świadczyć **posługi**, czyli wykonywać usługi na rzecz dworu lub dostarczać konkretne towary. Obowiązkiem ludności było też goszczenie władcy i jego orszaku, gdy ten podróżował po państwie, oraz stawianie się do pracy przy naprawie umocnień grodowych i pełnienia w nich służby wartowniczej.

Aby zaspokoić zapotrzebowanie dworu książęcego na przedmioty codziennego użytku, broń oraz żywność, powstawały **osady służebne**. Zamieszkująca taką osadę ludność miała obowiązek wykonywania specjalnych prac na zlecenie dworu, na przykład hodowli koni, pieczenia chleba czy wytwarzania broni.

Władca utrzymywał porządek w państwie dzięki **drużynie wojów**. Ich obowiązkiem była obrona państwa i ludności. Dbali też, by poddani przestrzegali prawa książęcego. W razie wojny drużyna stanowiła główną siłę zbrojną. Oprócz wojów pod broń powoływano także ludność kraju.

Prawo książęce – w średniowieczu uprawnienia księcia do stanowienia prawa i jego egzekwowania oraz nakładania na ludność określonych obowiązków dotyczących wykonywania prac na rzecz władcy i płacenia danin.

CIEKAWOSTKA

Jedna z kronik opisuje kary wymierzone przez Bolesława Chrobrego. Według niej na przykład za nieprzestrzeganie postów kościelnych władca nakazywał wybijanie zębów winnych.

WARTO WIEDZIEĆ

Jak narodziło się rycerstwo w Polsce?

W czasach Mieszka I i Bolesława Chrobrego główną siłą zbrojną państwa była **drużyna książęca**. Tworzący ją wojowie oraz ich rodziny byli utrzymywani przez władcę. Władca nie tylko płacił za wyposażenie wojowników, ale także finansował wychowanie ich dzieci. Po kryzysie państwa w czasach Mieszka II system ten uległ zmianie. W państwie, które odbudował Kazimierz Odnowiciel, skarbiec książęcy był zrujnowany. Władcy nie było już stać na utrzymywanie licznej drużyny wojów. Książę zaczął zatem nadawać wojownikom ziemię. Zamieszkująca ją ludność podlegała już nie księciu, lecz nowemu właścicielowi. Obdarowany musiał sprawić sobie uzbrojenie i na wezwanie władcy stawiać się do walki wraz z oddziałem zbrojnych. W ten sposób powstało **rycerstwo**, czyli grupa właścicieli ziemskich pełniących służbę wojskową. Z czasem dzięki kolejnym nadaniom powstawały wielkie majątki rodów rycerskich. Najpotężniejszych właścicieli określano mianem możnowładców.

? Dlaczego Kazimierz Odnowiciel nadawał ziemię wojom?

Średniowieczny rycerz został przedstawiony na ilustracji z XIV wieku. Polskie słowo „rycerz” pochodzi od niemieckiego Ritter, oznaczającego jeźdźca. Jednym z obowiązków rycerza było bowiem konne przybycie na wezwanie władcy.